

אזהרות לפי מנין הרמב"ם

^אחיבר מהר"י קאפח זצ"ל

והיה^ב בהיותי בשדה העולם, ובין גליו נעלם, עוסק בצרכי טרפי ומזוני, מתענג על צור

א נדפס לראשונה בספר המצוות בתרגומו של מהר"י קאפח זצ"ל, הוצאת מוסד הרב קוק, ירושלים.

ב בימים ההמה ובעת ההיא בחדש סיון של שנת התרצ"ה בהיותי כבן שבע עשרה שנה, כאשר סיימתי באותה השנה למידת ספר המצוות של הרמב"ם בחברת ידידים וחברים חובשי בית מדרשו ואשר רבים מהם משמשים כיום רבני ערים ומושבים בישראל, הושפעתי מאד אז מדברי הבטול של רבנו שבהם בטל הוא לחלוטין את מנין המצוות שמנו הראשונים, ובמלים חריפות את פעולת הפיטנים אשר כלשונו "יעלו שמים ירדו תהומות" בלכתם בעינים עצומות אחרי קדמיהם, והדברים מכותים בודאי גם כלפי האזהרות שחזרו ר' שלמה בן גבירול, ואשר בחימן נהגו בשלש מאות השנים האחרונות לאמרם בבתי הכנסת בשני ימי חג השבועות לאחר קריאת ההפטרה, את העשה נהגו לומר יום ראשון והלאוין ביום שני, ואף הוכנסו לסדורי התפלה שנכתבו בשלש מאות השנים האחרונות. ולפנים לא היו נהוגים כלל בחימן, ובכל הסדורים העתיקים אין למו כל זכר, ובכל אופן כבר הונהגו בימינו ונעשו כאמתה של תפלה וכדבר שכחובה, ומנגינתם המיוחדת להם שנצרה והורגלה בין חזני תימן נעשת חלק ממהותו של חג השבועות, ואי אפשר לתאר השראה של חג השבועות בלי האזהרות וסלסוליהן, והיה לי אז מאבק נפשי רב, היאך לפייט לפוס דבר שאינו נכון, וזה גרם שאותה ההנאה הרוחנית שהיתה לי בהם לפנים פגה במקצת, אותה ההרגשה הנעלה שבסלסול תרי"ג מצות דעכה מעט, כי חוש הבקורת בכל קטע עלתה על הנאת הטעם שבסלסול החזן. ואם אניח שלא אקראם, היתכן חג שבועות בלי קריאת כל מצוות ה' ? חשבתי לקרוא מנינו הקצר של הרמב"ם שכתחלת ספרו משנה תורה, אך הרי אינם חרוזים וקצובים, ואם אמנם יש בהם הנאת הלמידה הרי אין בהם הנאת התפלה, הנאת הפיוט שגב החרוזה ורוממות השירה, אשר חסרון זה משרה בלב הרגיל בהם הרגשה של תפלת חג השבועות בלתי שלמה, או אף חסרון משהו שאין לצמצמו בהגדרה מלולית. וכך עלה בלבי הרעיון לפתור את מצוקתי הנפשית על ידי עשיית מעין אזהרותיו של רשב"ג ושיהו בנייים על פי מנינו של הרמב"ם, וכך עשיתי. כתבתי חרוזים אלה אחת לאחת, המשכתי לשמוע בבית הכנסת את סלסול אזהרותיו של רשב"ג על אף תחושת הבקורת שהיתה לי נגדם בכחית "אל תפרוש מן הצבור" ולאחר התפלה פזמתי בביתי לעצמי חרוזים אלה באותה הנעימה ובאותן הלחן של אזהרות רשב"ג, והיתה לי הרגשה שמניתי את מצות ה' כפי מנין הנכון ועם זאת גם הסלסול והמקצב הלחני לא חסר לי. ולא הפריעה לי כלל ולא פגמה בספוקי הנפשי עצם הידיעה שרחוק רחוק אני ממתק דבריו וערבות אמריו של רשב"ג. ספרתי מעשה שהיה היאך היה כדי שלא יחשדני הקורא שאני משלה את עצמי שעשיתי מלאכה גדולה, יודע אני ערכה הפיוטי של עבודה זו, וכשם שלא עשיתייה מתחלה אלא לשם ספוקי הנפשי והרגעת רגשותי בלבד, כך גם עתה תוקע אני אותה כאן למזכרת לי לימים עברו ואינם, ימי עלומים אי שם בפנת עולם עתיקת תרבות והליכות חיים. ועם הקורא הסליחה.

עושני, שואל ממנו הצלחה ואושר, בדרך הצדק והכוש, והוא ברחמיו האכילני, נחלת יעקב זקני, לחם לאכל ובגד ללבוש, למען במהלכי לא אכרש, אף אני שמח בחלקי זה, אם שמן ואם רוה, אך הגלות שאנו בה הראיכתני, וקנאת תורת אלהינו אכלתני, על אשר אין לנו עתות ללמוד, ואם למדנו אין לב על סודיה לעמוד, נתקיים בנו בחצרות ה' יפריחו, אל תקרי יפריחו אלא יפרחו, ויהי היום ויעבור עלי רוה טהרה, לעשות לי סימנים לתורה, ואחשבה היאך אעשה, למען לא אהיה לקלסה, ויען לבי ויאמר לי, קום נא אחי שמע לי, אתוך דרך תורכנה בשופי, אל חסוד ואל חט מאמרי פי, ואען ואומר דבר דברך, ויזהיר אורך, ויען לבי ויאמר, בקול שיר וזמר,

אם תחפצה אחי לדבר, קח נא דבר רמב"ם ודבר.
הרצק דבר בלתו ונהפך, הבר היה כובר צובר.

ויהי בשמעי דבריו, ובהאזיני למתק אמריו, ואומר זאת העצה היעוצה, טובה ונרצה, עורני מחשב בזה וגומר, ויוסף שאת משלו ויאמר,

אחי תנה לאל תנהלה, ממיד בחר קצור ותקלה.
מנין אשר תקנה תשלה, מנו לשבוש המסלה.
יען יהי נמנה נקלה, חכם יהי רץ בו וסקלה.

בשמעי כל זאת, עמדתי משתומם לחזות, האוכל לעשות כדבריו, אשר למדני בשיריו, כי ודאי דרך זו כבדה מאחרת, ולא במהרה היא נגמרת, ואומר לעשות לכל מצוה שטה, ויפן אלי ויקש ההבטה, ויאמר הלא צויתך בתחלה, לאמר בחר קצור ותכלה, ואען ואומר איך אעשה אדוני כי כבד הוא ממני, ויען ויאמר, שמע דברי ואל תמר, קום עשה לכל מצוה בתיים, ככל שטה שתיים. ואעש כאשר דבר, ואחל לחבר, ומדרך רמב"ם לא נטייתי, וממנינו לא שטייתי, ככל אשר למדני לבי, כי הוא מורי ורבי, ואסמן מצות התורה, כאשר תחזה אתה בשורה, למען יהיו לי לזכרון, לשמחה וגילה ורון, כי היא לבר נחמתי, בעניי וגלותי, וסמכתי על הכתוב שימה בפיהם, ואמרו רו"ל סימנה בפיהם, למען תהי רגילה בשפתותיהם, ולמדה כל ימי חייהם.

ואתה אחי הקורא, אל תאמר כי שלא במלאכתי אני מתחרה, כי יודע אני ידיעה ברורה, שאין לי חלק בפרק שירה, ואין לי פה לדבר, כל שכן אמרים לחבר, לכן כל מקום שתמצא שבוש לשון, נא לעבור עליו באישון, וכאלו אינך יודע, ולא מרגיש מה שאתה שומע, וזכור דברי החכמים, הקדמונים השלמים, בית אפל אין פותחין בו חלונות, לראות נגעו להוסיף לבעליו יגונות. והמב"ה יראנו ציון בכנינה, ורכצת האויב בתרבנה. אמן כן יהי רצון, מלפני רועה הצאן.

מצוות עשה

בְּשֵׁם בּוֹרֵא עוֹלָם,	אֲדוֹן הַיְצוֹר כָּלֵם,
וּמְבַדִּילֵם בְּשִׁכְלָם,	וְכוֹ הֵם נִכְרִים.
בְּאוֹן שׁוֹכֵן רוּמָה,	אֲשֶׁר לוֹ הַעֲצָמָה,
אֲנִי קוֹם אֶקְוֶמָה,	וְאֵת עֵטִי אָרִים.
וְאֶסְפֵּר מִצּוֹת אֵל,	לְכֹל דּוֹרֵשׁ וְשׂוֹאֵל,
אֲשֶׁר הִרְבּ הוֹאֵל,	לְתַתָּם נִסְפָּרִים.
וְהוּא הִרְבּ רַמְבָּ"ם,	גְּדוֹל הַעֵם וְרַבָּם,
וְחִמְדָּם וְחִבִּיבָם,	וְחֹקֵר מַחְקָרִים.
וְהֵן עֲתָה אֲחַל,	וְעוֹד לֹא אוֹחַל,
וְהִיא דַע כִּי יֵשׁ אֵל,	וְהוּא צוֹר הַיְצוֹרִים.
וְאוֹתוֹ בֵּן יַחַד,	בְּאֶמְרָךְ הוּא אֶחָד,
וְאֶהְבֵּהוּ יַחַד,	בְּכֹל דֵּי הַיְצָרִים.
וְאוֹתוֹ גַּם תִּירָא,	וַיְהִי לָךְ עֲזָרָה,
וְלוֹ תָמִיד תִּקְרָא,	עֲרָבִים וְשִׁחְרִים.
דְּבַקִּים בּוֹ תְהִיֶּה,	וְשִׁמְעוֹנֵי וְחִיֶּה,
וְנִשְׁבָּעִים תְהִיֶּה,	שְׁבוּעוֹת נִטְהָרִים.
שְׁמוֹ תָמִיד קִדְּשׁ,	בְּכֹל עֵת יִתְחַדֵּשׁ,
וּבְדַרְכָּיו תִּדְּשׁ,	בְּצַדֵּק מִיִּשְׁרָיִם.
שְׁמַע כָּל יוֹם תִּקְרָא,	עֲרָבִים עִם אוֹרְהָ,
לְמַד דְּבַרֵּי תוֹרָה,	וְהַעֲמִידָה מוֹרִים.

תפלין על ראש שים,	תפלין על ראש שים,
ועל ידך תשים,	ועל ידך תשים,
גדילים תעש לך,	גדילים תעש לך,
ובמזוזות ביתך,	ובמזוזות ביתך,
ותורה תשמיעם,	ותורה תשמיעם,
ולכתב תודיעם,	ולכתב תודיעם,
ומלך הוקם על,	ומלך הוקם על,
וברך תמיד על,	וברך תמיד על,
ותבנה בית מקדש,	ותבנה בית מקדש,
ותירא המקדש,	ותירא המקדש,
ושומר בו תמיד,	ושומר בו תמיד,
ולוי בו תמיד,	ולוי בו תמיד,
והכהן ירחץ,	והכהן ירחץ,
וגר יערוך גחץ,	וגר יערוך גחץ,
ותמיד יצטרף,	ותמיד יצטרף,
ועם לחם עורף,	ועם לחם עורף,
שני עתים ביום,	שני עתים ביום,
והקער אש כל יום,	והקער אש כל יום,
ולבש סות אחרים,	ולבש סות אחרים,
והשמא יחרים,	והשמא יחרים,
בנגד בין ריסיים,	בנגד בין ריסיים,
בכל יום נקשרים.	בכל יום נקשרים.
בכנפות כל סותך,	בכנפות כל סותך,
דבריו נשמרים.	דבריו נשמרים.
בהקהל תכניעם,	בהקהל תכניעם,
לתורה בקפריים.	לתורה בקפריים.
ועוד ספר יפעל,	ועוד ספר יפעל,
ארוחות מן ברים.	ארוחות מן ברים.
לשם אל הנקדש,	לשם אל הנקדש,
וגם תזהיר זרים.	וגם תזהיר זרים.
בכל יומם תמיד,	בכל יומם תמיד,
לשורר שם שירים.	לשורר שם שירים.
להסיר כל שחץ,	להסיר כל שחץ,
ותמיד מוארים.	ותמיד מוארים.
לישראל ברה,	לישראל ברה,
לבונה נהדרים.	לבונה נהדרים.
קטרת שים פדיום,	קטרת שים פדיום,
עלי מזבח פרים.	עלי מזבח פרים.
והדשן ירים,	והדשן ירים,
ולחוץ נפזרים.	ולחוץ נפזרים.

וְכָהֵן הִקְדִּימָה,	וְכָבוֹד לוֹ שְׂיָמָה,
וַעֲשֵׂה גַם לְהַמָּה,	בְּגָדִים נְהַדְרִים.
וְאָרוֹן יִכְתְּפוּ,	וְזָכְרָה נְחֹטְפוּ,
וְשֶׁמֶן הַטִּיפוּ,	לְכֹהֵן גַּם שָׂרִים.
וְעֹבֹדֵת הַכֹּהֲנִים,	בְּמִשְׁמְרוֹת מִתְּכָנִים,
וְיִשְׁמְאוּ בָנִים,	לְקָרוֹבִים וְהוֹרִים.
וְכֹהֵן הוֹקֵם עַל,	בְּתוֹלָה יִכְעַל,
וְכֹהֵן תָּמִיד יַעַל,	שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּחוֹרִים.
וְכֹהֵן יִתְגַּדֵּל,	יִקְרִיב קָרְבַּן דָּל,
וְתוֹסִיף קָרְבַּן נִגְדָּל,	בְּשִׁבְתוֹת חֲמוּרִים.
וּמוֹסֵף רֹאשׁ חֹדֶשׁ,	בְּכֹל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ,
וּמוֹסֵף פָּסַח יִתְחַדֵּשׁ,	בּוֹ יִצְאֲתֶם לְדְרוֹרִים.
וּמִנְחַת הָעוֹמֵר,	מְאֹד בָּהּ הִשְׁמַר,
וְגַם אֶל תָּמַר,	מוֹסֵף יוֹם הַבְּכוּרִים.
וּבַעֲצֵרֵת הַקָּרֵב,	קָרְבַּן וְלֶחֶם עֶרֶב,
וְהִשְׁכֵּם וְאֵל תַּעֲרֹב,	בְּמוֹסֵף תְּקִיעַת שׁוֹפָרִים.
וּמוֹסֵף יוֹם הָעֵשׂוֹר,	בּוֹ תְרוּם וְתִשׁוּר,
שָׁמַר פֶּן תַּחֲסַר,	עֹבֹדֵת יוֹם כְּפוּרִים.
וּמוֹסֵף קָרְבַּן אִשָּׁה,	בְּסֻכּוֹת לֹא תִנָּשֶׂה,
וְגַם עֲשֵׂה תַעֲשֶׂה,	מוֹסֵף שְׁמִינֵי עֲצוּרִים.

וּשְׁלֹשֶׁת רַגְלֵי שָׁנָה,	תַּחַג לִי לְמָנָה,
וַיֵּרְאוּ בְּרַגְלֵי שָׁנָה,	לְפָנַי כָּל זְכָרִים.
וְהִשְׁמַחָה בְּרַגְלֵים,	תִּקְרִיב בְּרוּךְ וּבְגִילִים,
וְקָרְבָן פֶּסַח תִּשְׁלִים,	זָכֹר לְפֶסַח מִצְרַיִם.
וְלֹא תֹאכְלוּ בְּשָׂרוֹ,	כִּי אִם צְלִי בְּאוּרוֹ,
וּפֶסַח שְׁנֵי בְּעֶזְרוֹ,	לְטִמְאִים נִטְהָרִים.
וְעַם שְׁנֵי יְהִי גִמְצָא,	מְרוֹר וְגַם מִצָּה,
וְעַל קָרְבָן גִּרְצָה,	תִּקַּע בְּחֻצוֹצְרִים.
וְלֹא יִרְצָה קָרְבָנִי,	כִּי אִם מִיּוֹם שְׁמִינִי,
וְהִתְמִימִים לְרִצּוֹנִי,	וְזוֹלָתָם נִעְקָרִים.
וְכָל קָרְבָן לְמִלַּח,	וְהוּא יִרְכָּה לְסִלַּח,
וּמַעֲשֵׂה עוֹלָה לְפִלַּח,	כְּאַתֶּם נִזְהָרִים.
וּמַעֲשֵׂה חֲטָאת לְשֹׁמֵר,	וְתוֹרַתָּה לְאֹמֵר,
וּמַעֲשֵׂה אָשָׁם לְגֹמֵר,	כְּמִצְוֹת שְׁפָלִים מֵרִים.
וּמַעֲשֵׂה זִבְחֵי שְׁלָמִים,	מְאֹד תִּהְיוּ מְשֻׁלְּמִים,
וּמַעֲשֵׂה מִנְחָה תְּמִים,	לְהַקִּים וּלְהִקְרִים.
וּבֵית דִּין יִקְרִיבוּ,	אִם יִטְעוּ וַיִּזְרוּ וַיִּרְיִבוּ,
וְחֲטָאת יַחֲיד תִּשְׁיָבוּ,	אִם יִהְיוּ מִמְּרִים.
וְעַל חֲטָא סִפְקָ,	לְאָשָׁם תְּלוּי תִּפְקָ,
וּמִנְדַּאי אֵל תִּתְּאִפְקָ,	עַל שְׁלֹשָׁה סְפוּרִים.

וקרְבַּן עוֹלָה וַיִּזְרֶה,	לְעֹשִׂיר גַּם יִזְרֶה,
וַיִּתְּנֶה הַמִּזְבֵּחַ,	לְבִקֵּשׁ כְּפוּרִים.
וְזָב יִקְרִיב כִּי יִזְוֶה,	אַחַר יִטְהַר וַיֵּשׁוּב,
וְקָרְבַּן זָבַח חָשׁוּב,	אַחַר שְׂבָעָה סְפוּרִים.
מִצֹּרֶע כִּי יִטְהַר,	לְקַרְבָּנוּ יִמְהַר,
וַיִּזְלַח לְהִקְרִיב תִּזְהַר,	בְּמִלְאָת יָמֵי טְהוּרִים.
וְהַמַּעֲשֵׂר יִלְבֹּט,	בְּעִבְרוֹ תַּחַת שְׂבָט,
וְהַבְּכוֹר יִצָּבֵט,	אִם יִפְטַר בְּטְהוּרִים.
וְהַכֶּסֶף יִקָּדֵם,	בְּפִדְיוֹן בְּכוֹר אָדָם,
וְהַשִּׁיטוֹת לְשָׂדֵם,	לְפִדְיוֹן פְּטָרֵי חַמּוּרִים.
וְאִם תַּחֲוֹס עַל שָׂה,	עֲרֹף וְאֵל תִּכְסֶּה,
וּבְרָגֶל רֵאשׁוֹן תַּעֲשֶׂה,	לְחֹבוֹת וּנְגָדִים.
וְהִקְרַב בְּבַיִת בְּחִירָה,	כְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה,
וְאִם בַּחוּץ תִּדְוָרָה,	תָּבִיאֵם לְבַיִת בְּחִירִים.
וּבְעֲלֵי מוֹם תִּפְדֶּה,	וּמִן הַמִּקְדָּשׁ תִּגְדֶּה,
וְהַתְּמוּרָה תַּעֲדֶה,	עֲדֵי הַנְּגָדִים.
וּשְׂרֵי הַמִּנְחָה,	תְּהִי אוֹכֵל בְּרוּחָה,
וּמִן חֲטָאת זְבוּחָה,	תֹּאכַל הַבְּשָׂרִים.
וּבִשֶׁר קִדָּשׁ נִטְמָא,	תְּהִי שׁוֹרֵף בְּחִמָּה,
וְחֵישׁ מִהַר קוּמָה,	לְשׁוֹף הַנּוֹתָרִים.

בגדוּל פָּרַע פְּחַבְלָם,	וְדִין נָזִיר יִשְׁלָם,
יִגְלַח בְּתַעֲרִים.	וְאִם נִטְמָא אוֹ נִשְׁלָם,
לָרַע אוֹ יִפֹּת,	שָׁמַר מוֹצֵא שֹׁפֵת,
וְהִיא הַפֶּרֶת נְדָרִים.	וְדוּן בְּנִדְדָּפֵת,
מְבֹא קָדֵשׁ יִחְסְמָה,	וְנוֹגֵעַ מִתָּה יִטְמָא,
וְהֵם שְׁמֵנָה סְפוּרִים.	וְנוֹגֵעַ שְׂרָץ נִדְמָה,
תִּשְׁמַר וְאִין מַכְלִים,	וְטִמְאַת אֲכָלִים,
וּמִטְמֵאָה אַחֲרִים.	וְטִמְאַת גְּדֵה תִשְׁלִים,
כְּנֵדָה נוֹסְדָת,	וְטִמְאַת יוֹלְדָת,
עַד אָמַר כֹּהֵן טְהוֹרִים.	וְטִמְאַת מְצוֹרַע עוֹמְדָת,
לְטִמָּא כָּל אֲשֶׁר יִגַּע,	וְדִין בְּגָד מְנַגֵּעַ,
לְטִמָּא גַם אַחֲרִים.	וְטִמְאַת בַּיִת מְנַגֵּעַ,
הָיֹוֹת מְקוֹרוֹ לְאֲכָזָב,	וְטִמְאַת אִישׁ זָב,
תִּטְמָא נִטְהָרִים.	וְטִפָּה בְּפִי מְרֻזָב,
בְּנִפְלוֹ בְּיַד דּוּמָה,	וְהָאָדָם יִטְמָא,
מִטְמֵאִים וּמִטְהָרִים.	וּמִי פָּרָה אֲדָמָה,
לְמִי מְקֻנָּה יִמְהַר,	וְטִמָּא הַמְטָהַר,
וְתוֹלַעַת וּמִים וְצִפְרִים.	וּמְצוֹרַע בְּאֲזוּב וְאַרְזוֹ יִטְהַר,
אֲשֶׁר תִּהְיֶה נִקְבָּה,	שָׁמַר טִמְאַת זָבָה,
יִגְלַח כָּל שְׂעָרִים.	וּמְצוֹרַע לְטְהַר יוֹבָא,

וְהַמְצוֹרֵעַ יְפָרֵם בְּגֵדוֹ,	וַיַּעֲמֵד	מִנְגֹד,
וּמַעֲשֵׂה פְרָה תֶאֱגֵד,	לְטֹהַר	בְּאַפְרָיִם.
וּמַעְרִיף זֹלָתוֹ,	יִתֵּן כְּקֶצֶב	תּוֹרָתוֹ,
וַיִּתֵּן מַעְרִיף טְמֵאָתוֹ,	כְּדָבָר	כִּהֵן חֲבָרִים.
וַיִּתֵּן מַעְרִיף בֵּיתוֹ,	כְּאַשֶׁר	יַעְרִיף אוֹתוֹ,
וּמַקְדִּישׁ שְׂדֵה אַחֲזָתוֹ,	כְּפִי זֶרַע	יִתֵּן מַחִירִים.
וַיּוֹסִיף מוֹעֵל בְּשִׁגְגָה,	חֲמֵשׁ	עַל מְשׁוּגָה,
וּמִרְבְּעֵי תְּבַלִּיגָה,	כִּי הוּא	קֹדֶשׁ בְּחֹרֵים.
וְהֵנַח פְּאֵתוֹ,	בְּקֶצֶרֶף	שָׂדֶף,
וְגַם תִּשְׁבֹּק לְקֶטֶף,	לְדָכִים	הַמְּחֹזְרִים.
שָׁמַר מִצְוַה נְצִיחַת,	לְעֹמֵר	נְשַׁכְחַת,
וְעוֹלָלוֹת כָּרָם לְנַחַת,	לְמָכִים	וְשִׁבוּרִים.
וְלַעֲנֵי וְלַגֵּר,	פָּרֵט	הַכָּרָם תְּמַגֵּר,
וְלִבֵּית מַקְדָּשֵׁי תֵּגֵר,	רֵאשִׁית	הַבְּכוּרִים.
וְרֵאשִׁית דָּגָן תְּפָרִישׁ,	וְרַעוֹת	עֵינַי תְּגָרִישׁ,
וּמַעֲשֵׂר הַגָּרִישׁ,	לְלוּיִם	הַנִּבְחָרִים.
וְהַשְּׁנֵי הַמַּעֲשֵׂר,	אֲכִילְתוּ	לְבַעְלֵי תְּבִשׁוּר,
וּמַעֲשֵׂר מִן הַמַּעֲשֵׂר,	עַל	הַלוּי לְהָרִים.
וְתַחַת מַעֲשֵׂר שְׁנֵי,	תְּפָרִישׁ	בְּג"ו לְעֲנֵי,
וְהַתּוֹדָה בְּמַעוֹנֵי,	בְּעוֹר	מַעֲשׂוּרִים.

וְעַרְס לֹא תַעֲרִים,	בְּמִקְרָא	בְּכוּרִים,
וּמַעֲרִיסַת חֲטָיִם וְשַׁעוּרִים,	חֲלָה	רוֹם תָּרִים.
וּתְחַרֵּץ תַּרְץ,	לְהַשְׁמִיט	הָאָרֶץ,
וּמַעְבוֹדַת הָאָרֶץ,	שְׁבוֹת בְּחָרִישׁ וְקִצִּירִים.	
שָׁנַת יוֹבֵל תִּקְדָּשׁ,	פֶּן	אוֹתָךְ אָדַשׁ,
וְכִה תְרוּעָה תִחַדָּשׁ,	וּתְקִיעַת	שׁוֹפָרִים.
וְאַתֶּם עִם סְגֻלָּה,	תָּנוּ	לְאָרֶץ גְּאֻלָּה,
וְגַם לְבַתִּי תִהְיֶה,	אֲשֶׁר	בְּחֹמָה בְּצוּרִים.
שְׁנֵי יוֹבֵל תִּמְנוּ,	שָׁנִים	וּשְׁמֵטִים תִּשְׁנוּ,
וּבְשִׁמְטָה מִשָּׂה תִתְּנוּ,	לְעֲנִיִּים	נִמְרָרִים.
אֶת הַנִּזְכָּרֵי תַעֲצִיבָה,	בְּנִגְשָׁךְ	מִנוּ הַחֹכֵבָה,
זְרוּעַ לְחַיִּים וְקִבָּה,	כָּל	זוֹכֵחַ בְּהִמָּה יָרִים.
וְרֹאשִׁית גֹּז צֹאנִים,	תָּנָה	מָנָה
וַיְהִי לָהּ לִפְהֻגִים,	כָּל	חֶרֶם אֲשֶׁר יִחָרִים.
בְּהִמָּה חַיָּה וְעוֹף וְזִבְחֹתָ,	אֲחֵר	תִּגַּשׁ
צִיד חַיָּה וְעוֹף וְשִׁפְכֹתָ,	דָּמוֹ	תִּכְבֶּסָה
כִּי יִקְרָא לְפָגִיד קוֹ,	הָאֵם	שֶׁלַח
וְסִימָנִי בְּהִמָּה לְתַקּוֹ,	לְהַבְדִּיל	טְמֵאָה
בְּסִימָנֵי עוֹף חֲקָרוּ,	וְהִטָּהוּר	טְהָרוּ,
וְסִימָנֵי חֲגֹב אִמְרוּ,	לְהַבְדִּיל,	תָּהוּ

שׁוֹמְרִים.

וּבְדַקוּ בְּסִימְנֵי דָגִים,	רְזִים	וְעֲנוּגִים,
וְחֻשְׁבוֹן שְׁנַיִם הָיָה הַדָּגִים,	וְקִדְשׁוֹ חֲדָשִׁים סְפוּרִים.	
וְשָׁבְתוּ בַשְּׂבִיעִי,	וְבוֹ מֵצְאוֹ מְרַגְזֵי,	
וְקִדְשׁוֹהוּ בְּדָבָר וְעַל גְּבִיעֵי,	מִדְּבָרֵי סוּפְרִים.	
וְהִשְׁאֹר לְקִמְץ,	לְבַעֲרוֹ עִם חֶמֶץ,	
וְלֵיל רֵאשׁוֹן לְנֵמֵס,	בְּסְפוּרֵי דְבָרִים.	
וּמִצָּה בְּלֵיל זֶה,	אֲכֹל בְּעֵבוֹר זֶה,	
וְשָׁבַת וְלֹא תִבְזֶה,	בְּרֵאשׁוֹן חַג דְּרוֹרִים.	
וְשָׁבוֹת בַּשְּׂבִיעִי בּוֹ,	כִּי שָׁכַר רַב בְּחֶבֶוֹ,	
וּמִיּוֹם שְׁנֵי בּוֹ,	מ"ט יוֹם יְהוֹ נִסְפָּרִים.	
וְתִשְׁבּוֹת בְּחַג שְׂבִיעִי,	יוֹם חֲמִשִּׁים קְבוּעֵי,	
וְתִשְׁבּוֹת בְּחֹדֶשׁ שְׂבִיעִי,	בְּרֵאשׁוֹן יוֹם יִצְרִים.	
וּבְעֵשׂוֹר בּוֹ תִצּוּם,	וּפִיף בּוֹ תִעָצֵם,	
וְתִשְׁבּוֹת בְּיוֹם הַצּוּם,	כִּי הוּא יוֹם כְּפוּרִים.	
וְשָׁבוֹת בְּרֵאשׁוֹן חַג סְכוּת,	וְעוֹבֵר בּוֹ לְהַכּוֹת,	
וּבַשְּׂמִינִי בּוֹ לְחַכּוֹת,	שְׁבִיתַת נְהַדְרִים.	
וְלִישָׁב בְּסִפָּה כְּאֲבוֹת,	שְׁבַעַת יָמִים קְצוּבוֹת,	
וְלִטּוֹל אֶתְרוֹג וְעַרְבוֹת,	וְהִדָּס וְכַפּוֹת תְּמָרִים.	
וְקוֹל שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ,	וְיוֹם הַרְתַּת תִּדְעוּ,	
וְלִתֵּן הַשְּׁקָלִים תִּקְבְּעוּ,	בְּכֹל שָׁנָה כָּל עוֹבְרִים.	

ותשמע לכל נביא,	אם כפי התורה יביא,
וימנה מלך מצביא,	להלחם בכופרים.
ותשמע לכל בית דין,	הגדול יושבי על מדין,
ואם יחלקו בדין,	אחרי רבים נעזרים.
והעמד שופטים ושופרים,	ליסר סוטים וסרים,
וישוו בין חברים,	וצדק יהו גוזרים.
ועד ידע או ראה,	בבית דין אותה יקראה,
וכת עדים אם באה,	הרב לה דרישות וחקרים.
ותעש לעדים הוזמו,	כאשר לעשות זממו,
ולהרג איש כי קמו,	לערוף עגלה היו ממחרים.
וערי מקלט לתפן,	לשוגג לבלתי לספן,
ועליהם ללויים תנו בן,	ארבעים ושתים ערים.
ועשית לגגף מעקה,	לבלתי שים מועקה,
והאלילים תשמיד בקזקה,	ומשמשיהם תחרים.
הרג אנשי נדחת,	והעיר שרף באש קודחת,
ואבד אבדן נצחת,	שבעה גוים ארורים.
והכרת זרע עמלק,	ואת זכרו תמלק,
ומעשיו לא תסלק,	מלב, אלא יהו זכורים.
ועשה בגשתך למלחמה,	כמשפט תורה תמימה,
וכהן משוח מלחמה,	יגש לדבר דברים.

לְכֹל נִצְרָךְ וְנַחוּץ,	וְשִׁים לְךָ יָד בַּחוּץ,
לְהִיּוֹת בָּהּ חוֹפְרִים.	וְיִתֵּד עִם זִינְךָ תַּחוּץ,
וּשְׂכָר עֲבָרָה לְחֹשֶׁב,	וְהַגְזֵלָה הַשָּׁב,
מִכִּיסְךָ לְאַחֲרִים.	וּמַעוֹת צְדָקָה תִּנְשָׁב,
וְלֹא כֵן כֵּן הַנְּכָרִי,	וְתַעֲנִיק לְעַבְדְּ עֲבָרִי,
וְגִבּוֹת וְגִבְרִים.	וְתִלְוָה לְעַנִּי גִבְרִי,
וְאֵת עֵינָיו תַּחֲשִׁיף,	לְכֹן הַנְּכָרִי תַּשְׁיף,
אֶצְלֶךָ עֲבוֹט הַיִּשְׂרָאֵלִים.	וְהִשָּׁב וְלֹא תַמְשִׁיף,
תֵּן בְּעוֹדוֹ בְּחֵמוֹ,	שְׂכָר שְׂכִיר בְּיוֹמוֹ,
מֵאֲשֶׁר יַעֲבֹד לְאַחֲרִים.	וְיֹאכַל הַשְּׂכִיר לַחֵמוֹ,
עֹזֵב תַּעֲזֹב בְּשִׁבְתּוֹ,	מֵעַל אֲחִיךָ וּבִקְהַלְתּוֹ,
עַל גְּבֵי הַחֲמוּרִים.	וְהַמֶּשָׂא תִקִּים אֹתוֹ,
וְטוֹבַת אֲחִיךָ תַּחֲשָׁב,	וְהָאֲבָרָה תִּשָּׁב,
בָּיִם תַּאֲוֹת קְבוּרִים.	וְתוֹכִיחַ יוֹשֵׁב,
וְשִׁנְאָתוֹ מִלֵּב תַּכְרִית,	וְתִאָּהֵב בְּן בְּרִית,
וְאֵהֱבֶתְם אֶת הַגֵּרִים.	וְתִקִּים דְּבָרִית,
יְהוּ לְכֶם עַל אֲזַנִּים,	וְצֹדֵק מִשְׁקִלוֹת וּמֵאֲזַנִּים,
קִימָה וְהַדּוּרִים.	וְכִבֹּד חֻקִּים בְּשָׁנִים,
וְעַרְשָׁם בְּטוֹב תִּרְבֹּד,	וְאֵב וְאֵם תִּכְבֹּד,
לִירָא מֵהוֹרִים.	וְאִף גַּם זוֹ תַעֲבֹד,

פרו ורבו ושמחו,	ובאל שדי בטחו,
ואשה כי תקחו,	בקסוף ביאה ושטרים.
ושנה ינקה חתן,	אחר שקלו מהר ומתן,
ולמול בן הנתן,	להם ערלת בשורים.
ומצות יבום זקוקה,	תהי בלבך חקוקה,
וחלצה געלו וירקה,	ללא יקים שם שארים.
וישא אוגס אנוסתו,	וישתה בעציץ זריעתו,
ומוציא שם רע על אשתו,	תהי לו לדורים.
והמפתה ישקל חמשים,	ודיניו עליו חבושים,
והיפת תאר דרושים,	נוול וגלות שצורים.
אם שגא שלח,	ובספר תפלה,
ועל השוטה לסלח,	בהשקותה מי מרים.
והרשע להלקות,	בארבעים מלקות,
ורוצח שוגג לנקות,	בכרחו למ"ח ערים.
ובית דין לא ימוגו,	אם בסיף יהרגו,
וגם לא יתענגו,	ביום חנקם ארורים.
ודין מיתת שריפה,	אשר באבר חטופה,
ודין נסקל בהדיפה,	מאד היו שומרים.
ותיב תליה תלה,	דבר תורה למלא,
וחיש להוביל חללי,	הרג, ביומו לקברים.

וְדִין עֶבֶד עֲבָרֵי לְמִלְאֵת,	כִּהְלֹכֹתָיו הַכְּלוּלוֹת,
וְאָמָה עֲבָרָהּ לְעִלּוֹת,	לְיַעֲדָה לְגִבּוֹרִים.
וְאָמָה עֲבָרָהּ תִּפְדָּה,	וְהַחֲרוֹת לָהּ תִּעֲדָה,
וּבְעֶבֶד כְּנַעֲנֵי תִרְדָּה,	לְדוֹרֵי דוֹרִים.
וְחֹבֵל בְּחֵבְרוֹ וּמְכוֹ,	יִשְׁלַם לוֹ כָּל צָרְכוֹ,
וְדִין חַי עַל חַי לְהַכּוֹ,	חֲמוֹר יִהְיֶה אוֹ שְׁוֹרִים.
וּבְנִזְקֵי בּוֹר דּוֹנוֹ,	וְדַעַת עֲלֵיהֶם תְּנוֹ,
וְדִין גָּנֵב שְׁנֵנוֹ,	אִם יִמָּצָא בְּמַחְתָּרִים.
וְדִין הַכָּעֵר לְהַקִּים,	כְּכֹל שְׂאֵר הַנִּזְקִים,
וְדִין אֲשֵׁי זָקִים,	בְּצִאתָהּ לְרִשּׁוֹת אַחֲרִים.
וְדִין שׂוֹמֵר חֲנָם,	בְּהַפְכוֹ הַגָּה הַנָּם,
וְנוֹשֵׂא שֶׁכֶר דִּינָם,	הֲלֹא הִמָּה בְּרוּרִים.
וְדוֹנוֹ דִּין שׂוֹאֵל,	לְשֵׁלֵם אוֹ לְהוֹאֵל,
וְדַעַתָּךְ שְׁמֹר מִהֲתִנּוֹאֵל,	בְּדִינֵי מִקַּח וּמִמְכָּרִים.
וְדִין טוֹעֵן וְנִטְעֵן,	וְנִקְבֵּעַ וְנִקְבָּעֵן,
וְרוֹדֵף הַנִּשְׁעֵן,	בְּכַחוֹ, אוֹתוֹ תַחֲרִים.
וְדוֹנוֹ דִּינֵי גְתֻלוֹת,	וְהַקְּרוֹב הַקְּרוֹב לְהַעֲלוֹת,
וְאַחַר תּוֹרָה לְמִלְאֵת,	לְעַד הָיָה גְזָהֲרִים.
וְהַעֲשִׂין תְּמוֹ,	וְהַמְנַגֵּינִים שְׁלֵמוֹ,
וּבְגָלְלָן לֹא תִתְּמוֹ,	זָרַע בְּחוּרִים.

בְּסִינֵי,	הַמִּיחַדְנוּ	וְאֵלֵהֵינוּ ה',
וְהַאֲוִירִים.	הַתַּמִּים	יָשִׁיב לְהַמוֹנֵי,
וְאֹרֶן יִשְׂרָאֵל לֹא יוֹעֵם,	וְכַחֲוֹל יָמִים וּנְהָרִים.	וְנִפְלִינוּ מִכָּל הָעָם,
וַיִּהְיוּ כְּכַבֵּת נְצוּרִים,	וַיִּשְׁאִיר כּוֹרְמִים וְאֶפְרַיִם.	וְקָרָן יִשְׂרָאֵל יָרִים,
		וְאוֹיְבֵיהֶם יַחְרִים,

מצוות לא תעשה

אֲמָנָה מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,	בְּשֵׁם אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה,
אֲשֶׁר עַל פִּי נִסְדָּרִים.	וְאֶגִּיד וְלֹא אֶכְסֶה,
מִלְזַבֵּז תּוֹרַת מֹשֶׁה,	הֲלֹא עַל פִּי מֹשֶׁה,
הַחֲמָרִים.	וְלִנּוּ הוּא מוֹשֶׁה,
מִיָּמוֹן צַדִּיק וְגַם בַּר,	וּמֹשֶׁה זֶה הוּא בַר,
וְשֵׁם לְסִכְלוֹת קְבָרִים.	תּוֹרָה וּמִדָּע צָבַר,
בְּמוֹרָה הַנְּבוֹכִים,	וְרָמִים שֵׁם נְמוֹכִים,
וְלֹא יִשׁוּי בּוֹ כָּל מַחֲרִים.	אֲשֶׁר אֵין לוֹ עֲרָכִים,
בְּסִפְרוֹ יָד חֲזָקָה,	וּמָנָה מְצוּנָה וְחֲזָקָה,
הַשְּׂמִיט דְּבָרֵי סוּפְרִים.	וּבְדַעַת מְזַקָּה,
וְתַקְשְׁרָנָה בְּשִׁכְלָךְ,	וְרֹאשׁוֹנָה תְּהִי לָךְ,
עַל פְּנֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים.	וְהִיא, לֹא יִהְיֶה לָךְ,

ובנכסה,	בגלוי	ופסל לא תעשה,
לאחרים.	לעשות אף	ולבך לא תשסה,
בנמתי,	אלהי כסף	ולא תעשון אתי,
הנכרים.	מהבלי	ולא תשתחוה לבלתי,
בכבוד וקלות ערך,		ולא תעבד כדרך,
להעביר בן לכמרים.		ולמולך לא תצרך,
אל תפנו להעציבני,		ואל האבות להכעיסני,
לחצב בורות נשברים.		וגם לא לידעוני,
והחליפום כלילים,		אל תפנו אל האלילים,
אשר שנא יוצר מאורים.		ולא מצבות פסולים,
ומעבודתי לא תפנו,		ואבן משכית לא תתנו,
ולא תטע לך אשרים.		וגם לא תתאנו,
ושמי לא תזנחו,		שבועה כם לא תצרחו,
ישאל עם בחורים.		והשקרו פן תדיחו,
ביען פי הם לי,		ולא תסית ישראלי,
מסיתים נבערים.		ולא תאהב מחללי,
המסית בלשונו,		ולא תעזב מלשנא,
עלי מסית פשרים.		ואדם לא תחוס עינו,
על המסית ללמד,		זכות לא תחמד,
עליו חובות צוררים.		ולא תשתק מללמד,

השָׁמֵר פֶּן תִּפְּנֶה,	וּבְצַפּוּי נַעֲבֹד לֹא תִהְיֶה,
וּבְנֵה לֹא תִבְנֶה,	נִדְחֹת וּנְזוּרִים.
וְלֹא תִהְיֶה בָּהּ בְּמִמּוֹן,	אִף אִם הוּא אֶצְלֶךָ אֲמוֹן,
וְלֹא תִהְיֶה מִמֶּמּוֹן,	תִּקְרַבְתָּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.
וְלֹא תִנָּבֵא בְשֵׁם,	אֱלֹהִים אֲחֵרִים פֶּן תִּשָּׂם,
וְלֹא תִשִּׂים לָךְ שֵׁם,	לְהִנָּבֵא בְשִׁקְרִים.
וְלֹא תִשְׁמַע דְּבַרֵי נְבִיא,	בְשֵׁם אֱלִילִים יִצְבִּיא,
וּמִקְרֹג זֶה הִנָּבִיא,	לֹא תִהְיֶה יְגוּרִים.
וְלֹא תִלְכוּ בַחֲקוֹת,	דַּעוֹתֶם הַנִּבְקוֹת,
וְלֹא תִקְסֹם לַחֲקוֹת,	מִיָּגִים הַיְהִירִים.
וְלֹא תַעֲוֹנֶנּוּ,	וּמֵאֲחֵרֵי לֹא תִזְנוּ,
וּנְחַשׁ לֹא תִכּוֹנְנֶנּוּ,	כְּבִלְעָם רֹאשׁ צָרִים.
וְלֹא תִכְשָׁפוּ,	וּמִצַּח לֹא תִחְשָׁפוּ,
וְגַם לֹא תִשְׁאַפוּ,	לְחֵבֶר חֲבָרִים.
וְלֹא תִשְׁאַלוּ בְּאוֹב,	וְלֹא יִבּוֹאֲכֶם מִכְּאוֹב,
וְלֹא תִלְאַבוּ לְאוֹב,	לְשֵׁאל בְּיַד עוֹנִים נִפְגְּרִים.
וּמֵאלֹהֵיךָ תִבוֹשָׂה,	וְאֵל הַמֵּתִים אֵל תִּדְרֹשָׂה,
וְלֹא יְהִי עַל אִשָּׁה,	מִעֲרֵי הַגְּבָרִים.
וְאִישׁ עַדִּי אִשָּׁה לֹא יִרְקַע,	פֶּן בְּחֻטָּאוֹ יִרְקַע,
וּיִכְתַּבְתָּ קַעֲקַע,	לֹא תִתְּנוּ בְּבִשְׂרִים.

ושעטנז לא תלבש,	וכלאים לא תחבש,
ויצרך תכבש,	ולא תקיף פאה כקמרים.
ולא תשחית זקנך,	בהעביר עליו תערך,
ולא תשרט בשרך,	על מתים נגזרים.
ולא תוסיפו לשוב,	למצרים לישוב,
ואחר עינים ולב משוב,	לא תהיו תרים.
ושבעה גוים העצמיתו,	וכרית למו לא תכרותו,
וכל נשמה הכריתו,	לא תחיו משתין בקירים.
והשמידם ולא תחנם,	והרעיבם ולא תזונם,
וימארצך תפגם,	ולא יהיו נשארים.
ולא תתחתן בם,	כי רע טמון בחכם,
ועמונם ומאבם,	לא יבוא בקהל ישרים.
לא תתעב אדומי,	בהדבקו בלאמי,
והחזק בשלומי,	ולא תתעב מצרים.
מואב ועמון בלחמם,	שמר פן תדרש שלומם,
ועץ פרי יתרוםם,	להשחיתו אסורים.
ולא תפול אימה,	על תופשי המלקמה,
ולא תשכח לעולמה,	מעשה עמלק ראש צרים.
אלהים לא תקלל,	ונוקב שם ה' יומת ויתמולל,
והשבעות תחולל,	ולא תשבעו בשמי לשקרים.

וְלִשְׂוֹא לֹא תִשָּׂא,	שֵׁם רָם וְנִשְׂא,
וְלֹא תַחֲלַל שֵׁם אֱמֹר וְעֲשֵׂה,	לְכָל הַיְצוּרִים.
הַשְּׁמֵרוּ נָא חֲנוּנִי,	פֶּן תִּנְסֹו אֶת ה',
וְכָל גַּעֲשֵׂה לְשֵׁם ה',	לֹא תֵאבְדוּ לְהַחֲרִים.
הַשְּׁמֹר פֶּן תִּזְעַץ,	לְהַלִּין צְלוּב עַל עֵץ,
וּמִן הַמִּקְדָּשׁ תִּרְעַץ,	וּמִמֶּנּוּ לֹא תִשְׁבִּית שׁוֹמְרִים.
וְכֵהֵן לֹא יָבֹא בְּכָל עֵת,	אֶל הַמִּקְדָּשׁ פֶּן יִבְעַת,
וּמִן הַמִּזְבֵּחַ וְלִפְאֵת,	צָפוֹן, מוֹמָמִים וְחִבּוּרִים.
וּבַעַל מוּם לֹא יַעֲבֹד,	אִם מוּמוֹ בּוֹ יִלְבֹּד,
וְגַם לֹא יַעֲבֹד,	בַּעַל מוּמִים עוֹבְרִים.
וְלוֹי לֹא יַעֲבֹד כְּכֹהֵנִי,	וְכֵהֵן לֹא יַעַל לְדוֹכְנֵי,
וְלֹא יָבֹאוּ לְמַעוֹנֵי,	שְׁתוּיֵי יַיִן וְשִׁכּוּרִים.
וְלֹא יַעֲבֹד זָר,	אֶף אִם טַפְסָר וּמִנְזֹר,
וְכֵהֵן טָמֵא יִתְנַזֵּר,	מִקְדָּשִׁים נִבְחָרִים.
וְטָבוֹל יוֹם לֹא יִשְׁמֵשׁ,	עַדִּי יַעֲרִיב שְׁמֵשׁ,
וְכֵהֵן טָמֵא יִמַּשׁ,	מִבּוֹא אֶל הָעֲזָרִים.
וְהַטָּמֵא מִתְּנִיּוֹ יִשָּׂס,	וְלֵהָר הַבַּיִת לֹא יִכָּנֵס,
וְאֲבָנֵי גְזִית לֹא תִכַּגֵּס,	לְבָנִין מִזְבֵּחַ עֲפָרִים.
וְלֹא תַעֲלֶה בְּמַעְלוֹת,	עַל מִזְבְּחֵי לְגִלוֹת,
וְלֹא לְהַקְטִיר וְלְהַעֲלוֹת,	בְּמִזְבֵּחַ זֶהָב קִטְרֵת זָרִים.

וְאֵשׁ מִזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה,	וְתָמִיד	תִּתְלַבֶּה,
וְכֶשֶׁמֶן מִשְׁחָה לֹא תִרְבֶּה,	לַעֲשׂוֹת	לְאַחֲרִים.
וְלֹא תִסּוֹף עַל זֶר,	שֶׁמֶן מִשְׁחָה	כְּאֲכֹזֵר,
וְהִשְׁמַר פֶּן תִּגְזֹר,	לַעֲשׂוֹת מִתְּכַנֶּת	הַקְּטוֹרִים.
וְלֹא תוֹצִיא בְּדֵי אֲרוֹן,	לְמַגְרַעַת	אוּ יִתְרוֹן,
וְלֹא יִזַּח חֶשֶׁן זְכָרוֹן,	מֵעַל	אֶפֶוד הַפְּאָרִים.
וְלֹא יִקְרְעוּ מְעִילִים,	בְּקִלְקוּל	וְחֻבְלִים,
וְלֹא תִהְיוּ מְעִילִים,	חוּץ	לְבֵית הַבְּחִירִים.
מִלְשַׁחַט בְּחוּץ הַשְּׁמֶר,	מְאֹד	וְאֵל תִּמְר,
וּמִקְדִּישׁ מוֹמֵם יִזְמַר,	כִּי	גַם אֵלֶּה אֲסוּרִים.
וְלֹא תִשְׁחַט בְּעֵלֵי מוֹמִין,	כִּי	אִם תְּמִימִין,
וְלֹא תִזְרַק דָּם מוֹמְמִין,	כִּי	כְּמוֹ כְּפָגְרִים.
וְאִמּוּרֵיהֶם לֹא תִקְטִיר,	וּמִזְבֵּחַ	בָּם לֹא תִעֲטִיר,
וְלֹא תִקְרִיב כִּי אִם תִּפְטִיר,	בְּעֵלֵי מוֹמִים	עוֹבְרִים.
וּמִיד בֶּן הַגָּבֵר,	לֹא תִקְרִיבוּ	בְּמוֹם הַנֶּפֶר,
וְלֹא תִהְיוּ מוֹם גָּעֵבֵר,	בְּקִדְשֵׁים	גְּבַחֲרִים.
שְׂאֹר וּדְבַשׁ בַּל תִּקְטִירוּ,	וּמִצּוֹתֵי	שְׁמֵרוֹ,
וּבְרִית מֶלֶח זְכָרוֹ,	וְלֹא תִשְׁבִּיתוּ	לְדוֹרִים.
וְאַתָּנָן לֹא תִקְרִיב,	וּמַחִיר	לֹא תִעְרִיב,
וְאִם וּבְנֵה לֹא תִחְרִיב,	כִּיֹּם אֶחָד	בְּשַׁחֲטוֹת כְּשָׂרִים.

וְשֶׁמֶן לֹא תִטָּה,	לִיצֵק לְמִנְחַת חוּטָא,
וְהַלְבוּנָה תִסָּטָה,	לְבַל יְהוּ נְהַדְרִים.
וְהַשׁוּטָה בְּמִנְחָתָהּ,	לֹא תִתֵּן שֶׁמֶן לְבִלְיָתָהּ,
וּמִנֵּעַ אֶת לְבוּנָתָהּ,	כִּי הִיא מִנְחַת אֲזָכָרִים.
וְקֹדֶשׁ אֵל תִּמְרֵי זֶה בְּזֶה,	אִם טוֹב חֶלֶף רְזָה,
וְלֹא תִשְׁנֶה קֶרֶן זֶה,	לְשֵׁם קֶרֶבְנוֹת אֲחֵרִים.
וּבְכוֹרוֹת תְּמִימוֹת,	לֹא תִפְדֶּה פֶּן תָּמוֹת,
וּמַעֲשָׂרוֹת הַבְּהֵמוֹת,	לֹא יְהוּ נִמְכָּרִים.
וְלֹא תִמְכַּר שְׂדֵה חֵרֶם,	אֲשֶׁר לַכֹּהֲנִים הַזֶּה,
וְלֹא תִפְדֶּה חֵרֶם,	כִּי לַכֹּהֲנִים חֲזֻרִים.
מִמֶּלֶךְ חִטָּאת עוֹף לֹא תִחַדֵּל,	וְרֹאשָׁה לֹא תִבְדֵּל,
וְקֹדֶשׁ הַגִּדֹל,	וְלֹא תַעֲבֹד בָּם בְּאֲחֵרִים.
וְלֹא תִגְזוּ קֹדֶשִׁים,	וְשִׁמְתִיכֶם לְרֹאשִׁים,
וּפִסְחַ לֹא יִשְׁחָטוּ אֲנָשִׁים,	וְהִחֲמֵץ בְּחֻדְרִים.
וְלֹא תוֹתִירוּ חֶלְבֹו,	כִּי בְיוֹמוֹ תִקְרִיבוּ,
וְלֹא תִשְׁאִירוּ בּוֹ,	מֵאוֹמָה עַד בְּקָרִים.
וְלֹא תוֹתִיר מִבֶּשֶׂר,	חֲגִיגַת אֲרֻכָּעָה עֶשֶׂר,
וּבֶשֶׂר שְׁנֵי יוֹסֵר,	וְאֵל יְהוּ בּוֹ נוֹתְרִים.
וְלֹא תוֹתִירוּ בֶּשֶׂר תוֹדָה,	וְכֵן לְכֹל קֹדֶשׁ תִּמְנָה,
וּפִסְחַ לֹא תִחַמְדָּה,	לְעִשׂוֹת עֲצָמָיו נִשְׁכָּרִים.

עצם לא תשכרו בו, ולא תוציאו מן החבורים.	ופסח שני כטיבו, ולאכלו שבו סביבו,
ושירי מנחה לא תחמצו, לאכל כי אם צלי אורים.	וקרבני לא תשמצו, ונא ומבשל לא תרצו,
להאכיל לשכיר וגר, מאכל מנו בשירים.	ובשר פסח לא תמגר, ופי ערלים תסגר,
בשר פסח נחמד, לטמאה קדשים נטהרים.	ולא יאכל משמד, ולא יאכל נצמד,
והשמר פן תדרש, לאכל נותרים.	ומקדש טמא פרש, ולא תרים ראש,
ולא תאכל נפגל, ותרומה לא יאכלו זרים.	בשם ה' תרגל, ופלס מעגל,
ולא יאכל תרומה, ערל בשירים.	תושב ושכיר פיו יבלמה, ובה לא ילחמה,
לא יאכל תרומה, תמנע מנשואה לזרים.	וכהן כי יטמא, ותזה נשוק ותרומה,
כי כליל הן, בא לפנים לדבירים.	ולא תאכל מנחות כהן, ולא תאכל חטאות מהן,
לקבורה יהי למנה, לא תאכל בכל שערים.	ומקדש נתעב בכונה, והשני ממעשרי שנה,

ומעשר תירוש השני,	תביא תמיד לשכני,
ולא תאכל חוץ למעוני,	מעשר שני של יצהרים.
ולא תאכל בכור תמים,	חוץ לשלם פן תשמים,
ובשר חטאות ואשמים,	לא תאכל חוץ לעזרים.
ולא תאכל בשר עולה,	ונהנה בקדש ימעלה,
ולא תאכל קדשי קלה,	לפני זריקת דם ואמורים.
ולא יאכל זר וזרה,	קדשי קדשים בתורה,
וקדם הנחה בעזרה,	לא יאכל פהן בכורים.
וכי יטמא מעשר שני,	לא תאכלו אף בשכני,
ולא תאכל באוני,	השני מן המעשרים.
ולא יהא בדמיו הנגיה,	חוץ מאכילה ושתיה,
ולא תאכל בצדקה,	טבלים האסורים.
ובכורים ותרומה ומעשרן,	לא תפריש שלא כסדרן,
וגם לא תאחרן,	לנדבות ונדרים.
ובחג פי יבואו,	כלי קרבן לא יראו,
ועל דברי פה יצאו,	אל תהיו עובדים,
וזרע חקנה,	לא ישאו זונה,
ולקום חללה מגנה,	לא תהי שארים.
ולא ישאו גרושה,	מן ארוסין וחרושה,
ומרבה קדשה,	לא ישא אלמנת אחרים.

וגדולים לא יהו נגשים,	לבעל אלמנה אף בלי קדושים,
ולא יבואו פרועי ראשים,	כהנים לבית בחירים.
ואל המקדש בבואכם,	לא יהו קרועים בגדיכם,
ובעת עבודתכם,	לא תצאו מן העזרים.
וכל זכרי כהנה,	לא יטמאו למתי אשמנה,
והגדול יהי באמנה,	מלהטמא אף להורים.
ועל כל גפשות מת,	לא יבא ולא יצמת,
ולא יהיה ללוי באמת,	בארץ חלק באחרים.
ולוי בה' ישמחה,	ולא יחלק בכנה ומלקוחה,
ולא תשימו קרחה,	בין עיניכם למתים נגזרים.
ולא תאכל בהמה טמאה,	לספות הרנה את הצמאה,
ודגה טמאה,	לא תאכלו למו בשורים.
ועוף טמא לא תאכל,	פן אותך אשכל,
ושרץ עוף לא תאכל,	כיתר הנכרים.
ולא תאכל שרץ,	אשר הוא מן הארץ,
ולא רמש הארץ,	פן רעה עליך תגרים.
ולא תאכל תולעת תצא,	מפירות ובחוי תמצא,
ושרץ מים לא תרצה,	לאכל כי הם אסורים.
ולא תרבה חנופה,	ולא תאכל גבלה הדופה,
ולא תאכל טרפה,	והם שמנה ספורים.

וְלֹא תֹאכַל אֶבֶר,	אֲשֶׁר מִן הַחַי הַיָּבֵר,
וּמִגִּיד הַנְּשֵׂה הַתְּאֵבֵר,	וְעֲלִיו הָיָה חֹקְרִים.
וְלֹא תֹאכַל דָּם חַיּוֹת וְלֵב,	וְלֹא לְנִפְשָׁךְ תֵּעָלֵב,
וְלֹא תֹאכַל חֵלֶב,	בְּבָשִׂים וְעֵזִים וְשֹׁרִים.
וּבָשָׂר בְּחֵלֶב לֹא תִבְשֵׁל,	הַשְּׂמֵר פֶּן תִּבְשֵׁל,
וְלֹא תֹאכַל גָּא וּבָשָׂל,	חֵלֶב עִם בְּשָׂרִים.
וְאִישׁ יִסְקַל שׂוֹרוֹ,	לֹא יֹאכַל בְּשָׂרוֹ,
וּפֶת תְּבוֹאֵת חֲדָשׁ לְאֶסְרוֹ,	וְלֹא תֹאכַל עֲדֵי תִקְרִיב עֲמֻרִים.
וְלֹא תֹאכַל חֲדָשׁ קָלִי,	כִּי הוּא עוֹן פְּלִילִי,
וְלֹא תֹאכַל בְּרִמְלִי,	כִּי גַם אֱלֹהֵי אֲסוּרִים.
וּפִירוֹת הַעֲרָלָה,	שֶׁלֹשׁ שָׁנִים לֹא תֹאכְלָה,
וְלֹא תֹאכַל כֶּרֶם הַנֹּכְלָא,	כִּי אִם שׂוֹף בְּאוּרִים.
וְאֶחָרִיָּהֶם לֹא לְהַתְּפֹתוֹת,	וַיִּין נְסִיכָם לֹא לְשֹׁתוֹת,
וְלֹא לְאָכַל וְלְשֹׁתוֹת,	כְּזוֹלֵל וְסוֹבֵא חֲמֻרִים.
וּפִיךָ עֵצִים תִּעְצַם,	וְלֹא תֹאכַל בְּיוֹם הַצּוֹם,
וְהַחֲמִץ תִּפְצַם,	וְלֹא תֹאכַל וְלֹא שְׂאוּרִים.
וְלֹא תֹאכַל מִחֲמֻצוֹת,	וְהִיא תִעְרֹכֶת חֲמֻצוֹת,
וְלֹא תֹאכַל אַחַר חֲמֻצוֹת,	יוֹם אַרְבָּעָה עֶשְׂרִים.
וְלֹא יִרְאֶה לָךְ,	שְׂאוֹר וְחֲמִץ בְּגִבּוֹלְךָ,
וְלֹא יִמָּצֵא לָךְ,	בְּבֵתִים וְחֲצֵרִים.

והנזיר יין לא ישתה, וליוצא מגפן לא יפתה,
וענבים לחים לא יחטה, לפיו וכל משפריים.

ולא יאכל ענבים, יבשים האהובים,
ולא חרצנים רטובים, לא יקרב לכרמא סחורים.

ולא יאכל זגים, בשלים או פגים,
ולא יטמא לקרובים וחרגים, ואף לא להורים.

ולא יבוא באהל מת, כמצות דיין אמת,
ושער ראשו לא יצמת, בהעביר עליו תערים.

ולא תקצר שדף, ולא תכלה פאתך,
ולא תלקט שבףך, אשר נפלו בקצירים.

ועוללות הכרם, לא תבצר ולא תרם,
ופרט הכרם, לא תהיו שומרים.

ועמר ובכל עץ ושכחת, לא תשוב ולקחת,
שדף כי תעבד וזרעת, תפלה מכלאים נפזרים.

תבואה וירק בכרם, לא תזרע פן תזרם,
ומינים נרבעים תפזרם, ולא תרכיב שגרים.

בשור וחרמור בבית ראש, לא תרדה ותחרש,
ודיש בהמה כי תדרש, לא תחסם ולא שורים.

ולא תעבד אדמה, שנה שביעית תמימה,
וכל אילן וישדמה, וכרם לא תהו זומרים.

וּסְפִיחִים כְּשָׁנִים אַחֲרֵיהֶם,	לֹא תִהְיֶה קוֹצְרִים,
וּפְרוֹת וְעֲנָבֵי נְזִירִים,	לֹא תִהְיֶה בּוֹצְרִים.
וְלֹא תַעֲבֹד בַּיּוֹבֵל,	אֵילָן וְקֶרֶע תִּבֵּל,
וּסְפִיחֵי הַיּוֹבֵל,	אֵל תִּהְיֶה קוֹצְרִים.
וְלֹא תִאָּסֵף פְּרוֹת,	שָׁנוֹת יוֹבֵל פְּרוֹת,
וְלֹא יִהְיֶה נִמְכָּרוֹת,	לְצִמִּיתוֹת שְׂדוֹת הָעֹבְרִים.
וּשְׂדוֹת לְוָיִם וּמִגְרָשֵׁיהֶם,	לֹא תִשְׁנוּ כִּי לִי הֵם,
וְהִשְׁמַרְוּ לַתַּת לָהֶם,	מִתְּנוֹת וּשְׂאֵר הָאֲמוּרִים.
וּמִשְׁאוֹת לֹא תִתְּבַע,	בְּעֶבֶר שָׁנַת שְׁבַע,
וְלַעֲנִיִּים תִּשְׁבַּע,	וְלֹא תִמְנַע מִהֲלוֹת אַחֲרֵיהֶם.
וְלֹא תֵאֱמָץ לְכַבֵּד,	כִּי אִם תִּפְתַּח זִדָּה,
וְלֹא תִשְׁלַח עֲבָדְךָ,	רִיקָם בְּצֵאתוֹ לְדְרוֹרִים.
וּבְעֲנִי כִי תִשָּׂה,	לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנוֹשָׂה,
וּלְשׂוֹמְרֵי דַת מִשָּׂה,	לֹא תִלְוֶה בְּרַבִּית כְּנֹכָרִים.
וְגַם אִתָּה הֲלוֹה,	בְּרַבִּית לֹא תִלְוֶה,
וְלֹא תִשִּׁית יָד לְמִלְוֶה וְלוֹה,	עַד וְעַרְב וְכוֹתֵב שְׂטָרִים.
וְלֹא תִלִּין שְׂכָר שְׂכִיר,	וַיִּגְיַעְתּוּ תִפְיֵר,
וְהַחֲבִיב לֹא תַעֲפִיר,	וְלֹא תִקַּח עֲבוֹטוֹ כְּאֲכֹזְרִים.
עֲבוֹט עֲנִי תִשִּׁיב לוֹ,	וְלֹא תִשְׁכַּב בְּשִׁמְלוֹ,
וּכְגֹד אֲלַמְּנֶה לֹא תִחַבְּלוֹ,	הָעֲנִיִּים וְהַעֲשִׂירִים.

וְכַל כְּלֵי אֶכֶל הַחַיִּים,	וְלֹא תִחַבֵּל רֶכֶב וְרוּחִים,
וְלֹא תִהְיֶה מִתְעַמְרִים.	וְלֹא תִגְנוֹב נַפְשׁוֹת חַיִּים,
וְחֻטְאִים לֹא תִגְבּוּ,	וּמְמוֹן לֹא תִגְנוֹבוּ,
לְשֵׁלֵם כְּפָלִים צְבוּרִים.	וְלֹא תִגְזְלוּ וְתַחֲוּבוּ,
אֲשֶׁר גָּבְלוּ קוֹדְמֵיךָ,	וְלֹא תִשִּׁיג גְּבוּל רֵעֶךָ,
וְיָד עָלְיוֹ לֹא תִרִים.	וְלֹא תִעַשֶׂק רֵעֶךָ,
וּמְמוֹנָם לֹא תִרְכָּשׁוּ,	וּבְאַחֲיֵכֶם לֹא תִכְחָשׁוּ,
וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בֹשְׁקָרִים.	וּמִשְׁמֵי תְבוֹשׁוּ,
אֵל תּוֹנוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂיתוֹ,	וְאִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ,
בְּאוֹנָת דְּבָרִים.	וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ בֶּן דָּתוֹ,
וּבְדָבָרִים אֵל תִּגְנוּ,	וְגַר אֵל תּוֹנוּ,
בְּמִקַּח וּמְמַכְרִים.	וְלֹא תוֹנוּ וְלֹא תִלְחָצְנוּ,
וּמְאַרְצָךָ לֹא תִפְזִיר,	וְעֶבֶד לֹא תִחְזִיר,
לְבָד עָלְיוֹ בְּנִכְרִים.	וְלֹא תוֹנוּ וְלֹא תִכְזִיר,
יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת,	הַשְּׁמֵרוּ לֹא לְעֲנוֹת,
לֹא תַעֲבִיד עֲבָדִים עֲבָרִים.	וְעַבְדוֹת מְגֻנּוֹת,
כִּי הֵם לִי תִפְאֶרֶת,	וְלֹא יִמְכְרוּ מִמֶּכֶרֶת,
לֹא תִרְדֶּה בְּזֹרַע יִשְׂרָאֵל.	וּבְכַפְרִיכָה גְחֻמֶרֶת,
לֹא יִרְדְּנוּ בְּסֶרֶף לְעֵינֶיךָ,	לְנִכְרֵי אִם יִמְכַר אַחֶיךָ,
לֹא תִמְכְרֶנָּה מִמֶּכֶרֶם.	וְהַעֲבִרִית מֵאֲמֵהוֹתֶיךָ,

קטות ועונה ושארים,	לא תמנע מיעודת העברים,
ולא תמכור לאחרים,	אשת יפת תוארים.
אם לא תפצתה, שלחה,	ולא תמכרנה לשפחה,
וקנח יצרך מנוחה,	ולא תחמד נשי אחרים.
בטח בצור ישעך,	ולא תתאו בית רעך,
ושכיר בגמר מלאכתך,	לא יאכל ממחברים.
שכיר אכל ענבים כנפשך,	ולא תתן לכליך,
ומאבדת אחיך,	אל תתעלם מלהרים.
ולא תעזב בהמה,	תחת משאה המומה,
ולא תעשו מרמה,	במדה ומשקל ומשורים.
אבן ואבן איפה ואיפה,	אל תעש להחגיפה,
ועול לא תרדפה,	לעשות במשפטים ישרים.
ורשע לא תרקח,	ושחר לא תקח,
ופני עשיר ומפקח,	בדין לא תהו הודרים.
ולא תגור מפני איש,	אף אם רשע ומבאיש,
ואם עני האיש,	בריכו לא תהיו הודרים.
וכל אדם חוטא,	משפטו לא תטה,
קנס מזיק ולא תשטה,	ועליו לא תהו מצרים.
ומשפט גר ויתומים,	לא תטו החכמים,
ולא תשמעו אחד הלוחמים,	בטרם בוא שניהם חברים.

ולא תטו אחרי רב,	לחוב בנפש רחוק וקרוב,
וחוב לא ילמד צרוב,	המוזקה בראשית הדברים.
ולא תמנו בדינין,	שאינו מן הפרשנין,
ולבד לא ירנין,	להעד ברעף שקרים.
אל תשת רשע עד,	פן לשקר יועד,
וקרוב לא יעד,	ולא יומת בן על פי הורים.
ועד אחד לא יקום,	באיש לנקם נקם,
והשמר פן תקום,	להרג נקיים וברים.
ולא תדון באמון דעת,	כי אם בעדות מודעת,
ועד בנפש נפגעת,	לא יהי מן המורים.
וטרים יעמד בדין,	אל תהרגו איש מרדים,
ורודף יהי למדין,	להרגו, בטרים ידים.
ולא תעשה דבר,	לאנוס הנעבר,
וכפר לא תצבר,	מרוצחים להיות נפטרים.
וכפר לא תקחו,	לבלתי הגלות שוגגים רצחו,
ושמרו ולא תזנחו,	לא תעמד על דם חברים.
ולא תשים דמים,	במקומות שפלים ורמים,
ולא תכשיל תמים,	בדרך, ולא עורים.
והלוקים לא תוסיף,	להלקותם פן לם תכסיף,
ולא תלך רכיל להוסיף,	חרון על אחרים.

ולא תשנא אחיך,	בפיך ובלבבך,
והוכח את עמיתך,	ופניו לא יהו גחורים.
ולא תקם רעך,	ולא כל בני עמך,
וגם לכל אחיך,	לא תהיו נוטרים.
ולא תקח אם על בנים,	ולמדו להיות חוננים,
ומנתקים המגנים,	לא תגלחו שערים.
השמר בנגע צרעת,	בסימנה לבלתי געת,
ואל תהי גזרעת,	נחל איתן בירים.
ורע בך לא תהיה,	ומכשפה לא תחיה,
ונחן פי יהיה,	לא יחייב בצרכי צבורים.
דבר בית דין לא תמרה,	בכל יגידוך תשרה,
ובתוספת לא תורה,	בכתב, ועל פה אמורים.
ומתורתך לא תגרעו,	ומצותי לא תפרעו,
וגם לא תרעו,	לקלל דינים ומורים.
ועמך תהלל,	ונשיא לא תקלל,
וקללה לא תמלל,	על ישראל הקשרים.
ולא תקלל אביך,	ולא תאר לאמך,
ואת שני הורייך,	מלהכות היו נשמרים.
ולא תעשו מלאכה,	בשבת בהלכה,
וחוץ לתחום לא תלכה,	שנים עשר מיל ספורים.

וְאֵשׁ בָּהּ לֹא תִבְעֶרוּ, וְלַעֲנֹשׁ לֹא תִתְחַרְוּ,
 וּמִמְלֵאכָה הַשְּׁמֵרוּ, בְּרֵאשׁוֹן חַג דְּרוֹרִים.

וּבְשִׁבְעוֹ מְלֵאכָה לֹא תַעֲשׂוּ, וְצְבִיוֹנְכֶם לֹא תִכְסּוּ,
 וּמִלֵּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ, בַּחַג הַבְּכוֹרִים.

וּבִיּוֹם הַרְתָּ לֹא תַעֲשֶׂה, מְלֵאכָה בְּגִלּוֹי וּבְנִכְסָה,
 וּמִלֵּאכָה לֹא תַעֲשֶׂה, בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים.

וּבְרֵאשׁוֹן חַג סְכוֹת, לֹא תַעֲשֶׂה מְלֵאכּוֹת,
 וְכֹל בְּלִתי וְנִצְרְכוֹת, בְּיוֹם שְׁמִינִי עֲצוּרִים.

וְאֵל תִּרְשַׁע בְּעַמֶּךָ, לְגִלוֹת עֲרוֹת אִמֶּךָ,
 וְגַם לְאַחוֹתֶךָ, לֹא תִגְלֶה מִקּוֹרִים.

וְאֵל תִּהְיֶה נִסְאָב, לְגִלוֹת עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָבִי,
 וְלֹא אַחוֹתֶךָ מִן הָאָב, וְהָאֵם כִּי הִיא שְׂאֵרִים.

וְלֹא תַעֲרֶה בְּבֵת בְּנֶךָ, בְּאִשׁוֹר צְנוּה קוֹנֶךָ,
 וְלֹא בְּבֵת בְּתֶךָ, לֹא תִהְיֶה מִמְּעָרִים.

וְעַל נַפְשְׁכֶם חֲמְלוּ, וְעֲרוֹת בַּת לֹא תִגְלוּ,
 וּמִמְּעָרוֹת אִשָּׁה וּבַתָּהּ חֲדָלוּ, כִּי הֵמָּה עֲצוּרִים.

וּבְאִשָּׁה וּבַת בְּנֶה לֹא תַעֲרוּ, וְרִשְׁע לֹא תִתְּרוּ,
 וּבֵהּ וּבַת בַּתָּהּ הַשְּׁמֵרוּ, כִּי גַם הֵנָּה אֲסוּרִים.

וְלֹא תִגְלֶה עֲרוֹת אַחוֹתֶךָ, אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִן אִמֶּךָ,
 וְלֹא תִקְרַב לְאַחוֹתֶךָ, אֲשֶׁר מֵאִבֶּיךָ יְצוּרִים.

וְדַבְרֵי תוֹרָה לְמַלְאֵת,	וְעֲרוֹת אִשָּׁת אָחִי אָב לֹא לְגִלוֹת,
וְלֹא תַעֲרוּ בְכַלּוֹת,	נָשִׁי בָנִים בְּשָׂרִים.
וְאִשָּׁת אָח עֲרוֹתָהּ,	לֹא תִקְרְבוּ לְגִלוֹתָהּ,
וְאִשָּׁה אֶל אַחֻוֹתָהּ,	לֹא תִקַּח לְהִיּוֹת צוֹרְרִים.
וְאִשָּׁה בְנֻדְתָּהּ,	לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ,
וְעֲרוֹת אִשָּׁת אִישׁ לְגִלוֹתָהּ,	לֹא תִקְרְבוּ בְּנֻזְרִים.
וְלֹא תִתֵּן שְׂכָבְתָּךְ,	בְּכֹל בְּהֵמָה פֶּן אַחֲתָךְ,
וְלֹא תָבִיא אִשָּׁה בְּמִשְׁפַּחְתְּךָ,	עָלֶיךָ, בְּהֵמָה אוֹ חֲמוֹרִים.
וְאֵת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב,	שׁוֹכֵב אוֹ נֹשֵׂב,
וְאָבִיךָ לֹא תִשְׁכַּב,	יֹתֵר עַל לְאוֹ הַזְּכָרִים.
וְעֲרוֹת דּוֹדִים נֶאֱהָבוּ,	לְגִלוֹת לֹא תִקְרְבוּ,
וְלִכָּל עֲנוּה לֹא תִתְאַרְבוּ,	בְּחִבּוּק וְנִשּׁוּק וְחֲמוּם בְּשָׂרִים.
וְלֹא יִשְׂאוּ מִמְזוֹרִים,	בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׂרִים,
וּמֵאֵד הָיוּ נֹשְׂמִרִים,	וְלֹא תִשִּׂים בְּתָךְ הַפְּקָרִים.
וְלֹא יִחְזִיר אִישׁ גְּרוּשְׁתּוֹ,	אַחַר הָיְתָה לְזוּלָתוֹ,
וְכָל אֶחָד יִבְמֹתוֹ,	לֹא תִהְיֶה לְאַחֲרִים.
וְרַע יִכְלֹכֵל חֲבוּרָתוֹ,	וְלֹא יוֹצִיא אֲנוּסָתוֹ,
וּמוֹצִיא לְעַז עַל כְּנוּסָתוֹ,	לֹא יִשְׁלַחָהּ לְדוֹר דּוֹרִים.
וְלֹא יָבֹא פְצוּעַ דָּבָא,	בְּקָרֵב קִהְלָה זָכָה,
וְלֹא תִסָּרֵס בְּסֵם וּבְמִכָּה,	אָדָם וְחִי הַזְּכָרִים.

ואתם זרע ישרים,	לא תמנו מלך מגרים,
ולא ירבה סוסים וכרכרים,	ולא ישיב העם לארץ מצרים.
ומלך לא ירבה לו,	נשים לכל יטו שכלו,
וממון לא ירבה לו,	כי אם לכל העברים.
אלה מצותי,	ואלה תורותי,
ואלה חקותי,	מתמימים ומישירים.
אני אלהיכם ה',	צויתים להמוני,
למשה בחר סיני,	כלם צרופים ובחורים.
כללותיהן ופרטותיהן,	יסודותיהן ופארותיהן,
דקדוקיהן ופרושיהן,	מסיני ונהבאורים.
שמרו עמי אתהן,	ולא תגרעו מהן.
ולא תוסיפו עליהן,	חוץ מדברי סופרים.
ואנכי בחסדי,	אפרש עליכם ידי,
ומבין מוניכם מחסדי,	קרן לכם ארים.
ואבנה לכם מקדשי,	ותעלו שם לפני שי,
קרבני לחמי לאשי,	ואויביכם אחרים.
ותמנו מוניכם,	ותרדו רודיכם,
ותעבדו מעבדיכם,	ולשגריכם תהיו שרים.
ושמחתי אתכם,	ואשמח בשמחתכם,
בעת אמלא פיהם,	נגינים גם שירים.
אלה אעשה מהר,	ואורכם אצהר,
וקומו עלו מהר,	בשמעכם קול מבשרים.